

EDITORIAL

50 ANYS D'EVEREST

El passat dia 29 de maig d'enguany s'ha celebrat el 50 è. aniversari de la primera culminació del cim més alt del món l'Everest (8.848 metres)

D'ençà d'Edmund Hillary i el sherpa Tenzing Norgay, s'han realitzat moltes més ascensions, sense oxigen, en solitari, en temps rècord, per diferents vies, expedicions comercials i un llarg etc. de diferents formes de plantejar-se l'atac al cim.

De totes aquestes també cal destacar un gran nombre d'alpinistes catalans que han fet la seva expedició. Des de la primera l'any 1985 fins a la més recent que va fer en Sergi Mingote aquest mateix any.

Infinitat d'expedicions, amb més o menys èxit, que al llarg de més de cinquanta anys han intentat el cim, han anat passant per les faldes de la muntanya establint-se temporalment en els nombrosos camps que en aquesta s'hi ha instal·lat i deixant en el lloc infinitat de deixalles i restes que es generen.

Cert és que el cost d'una expedició d'aquesta mena és molt elevat i evidentment el fet de retirar les deixalles acumulades per cada una d'aquestes seria un cost afegit que segurament faria inviable el projecte. Però també s'hauria de començar a plantejar si realment la fi justifica els mitjans, sincerament jo crec que no. La muntanya ja hi era allí abans que cap home la trepitges i seria bo que cada un que hi anés se la pogués trobar igual que el primer que ho va fer.

Joan Carles Soler

ÍNDEX

Editorial.....	pàg. 1
Informacions.....	pàg. 2
Escrits dels Socis.....	pàg. 5
Informacions de la FEEC.....	pàg. 8

Informacions
Informacions
Secretaria
Secretaria

Des del mes d'abril fins ara s'han inscrit al Centre 10 nous socis. Us donem la benvinguda a tots i totes.

I recordeu que ens podem trobar cada dijous als locals del centre, i que cada 2n. Dijous de mes fem un sopar amb l'excusa de trobar-nos tots, per venir només cal trucar al centre i parlar amb l'Angelina, que ella ja s'encarregarà de fer la reserva. Els sopars es fan sempre als locals del Club.

Benvinguts.

Georgina Vives i Muñoz.
Roger Gavilan i Rabell.
Manoli Diaz i Garcia.
Alberto López i Garcia.
Jordi Carbonell i Garcia.
Daniel Artigas i Morera.
Fernando Garcia de la Iglesia.
Daniel Arbós i Basco.
Manel Novo I Cañellas.
Traugott Wahl.
Angèlica Tetas I Pomar.

NORMATIVA D'ÚS I LLOGUER DEL MATERIAL DE MUNTANYA

- Sol·licitud:**
El material s'haurà de demanar a l'encarregat d'aquest, mitjançant el full de sol·licitud que podeu trobar a la cartellera. Només en aquells casos en que sigui impossible fer arribar el citat full a l'encarregat de material el President del CEP pot facilitar l'accés a aquest.
- S'haurà de fer la sol·licitud com a molt tard el dijous (de 20h a 21:30h) abans del cap de setmana de sortida i s'haurà de retornar el dimarts (de 20h a 21:30h) següent. Cal tenir present, de cara a fer peticions de material durant l'estiu, que el més d'agost la Cooperativa roman tancada.
- Tindrà preferència sobre el material aquella sol·licitud que s'entregui abans a l'encarregat. No s'admetrà cap mena de sol·licitud feta de paraula i no s'entregarà cap material sense la sol·licitud escrita corresponentment signada per l'interessat i amb el vist-i-plau del encarregat o del President, en el seu defecte.
- El material només podrà ser llogat pels socis del CEP. Només es podrà entregar una unitat de cada per soci i en cap cas es podrà llogar material a persones alienes al centre, de la mateixa manera que cap soci podrà llogar material per a tercers que no pertanyin al CEP.
- Lloguer de material:**
Per tal de amortitzar el material i poder-lo anant renovant, s'ha previst unes quotes, les quals es detallen en el annex número 1 d'aquesta normativa. Aquestes quotes s'hauran de fer efectives en el moment de l'entrega del material. També s'han fixat unes fiances que s'hauran de fer efectives en el moment de la reserva. Un cop retornat i revisat el material aquestes fiances seran retornades.
- Responsabilitats:**
El sol·licitant del material serà el responsable d'aquest des de el moment que li sigui entregat fins al moment de tornar-lo. En cas de demora en tornar el material es cobrarà el lloguer per cada dia de retard. En el cas que es produís algun trencament, malmesa o pèrdua d'aquest serà la Junta del CEP la que decidirà si s'ha produït per desgast, necessitat o negligència dels usuaris, podent-hi, si es creu convenient, imposar algun tipus de sanció al *sol·licitant-responsable*. Mentre la Junta del CEP pren la decisió, la fiança serà retinguda a efectes d'una possible sanció, sense perjudici d'una altre quantitat a satisfer a més a més.
- Aquesta normativa és d'obligat compliment per a tots els socis de CEP, i s'estableix per tal que qualsevol soci pugui fer ús del material en igualtat de condicions. El pagament del lloguer així com la cura i el bon ús del material es una tasca que ens inclou a tots i de la mateixa manera és un bé per tots.

LA JUNTA DIRECTIVA.
CENTRE EXCURSIONISTA POBLET

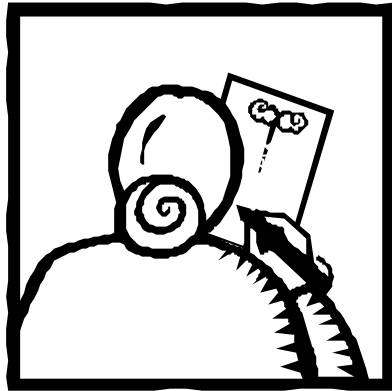
ANNEX NUM 1.

QUOTES DE LLOGUER

Unitats Disponibles	Descripció	Euros x dia	Fiança (Euros)
1	Piolet tècnic	2,50	30
2	Piolet de travessa	1	5
4	Arnés + vuit + mosquetó de seguretat	1	5
1	Croll + jumar	1	5
6	Raquetes de neu	1	5
1	Empotraders (joc de 5)	1	5
1	Martell + burilador	1	5
6	Crampons	1	5
1	Joc cintes exprés + mosquetons seguretat + cintes seguretat + cordino	1	5
1	Tenda iglú 2 places	2	10
2	Corda dinàmica escalada 60 m.	6	20
1	Corda estàtica espeleologia 60 m.	6	20
1	Corda estàtica espeleologia 40 m.	6	20
1	Corda mixta 60 m.	6	20
6	Piolet de fusta	Sense cost	Sense cost
5	Mosquetó de ferro	Sense cost	Sense cost
5	Electró de 10 m.	Sense cost	Sense cost

- ? Dia.....s'abonarà 1dia
? Cap de setmana.....s'abonarà 1dia
? Ponts i festiuss'abonarà 1dia pel cap de setmana, més la resta per dia afegit
? Setmanes senceres.....s'abonarà 4 dies
? Setmanes senceres més dies.....s'abonarà 4 dies per la setmana, més la resta per dia afegit

Els escrits

dels socis

M' imagino el teu trajecte com a president
El dibuixo com una gran caminada
Que pas a pas avances en silenci.

Un passar pels llocs sense que es noti, però ...
Ets allà pel que pugui passar.
La brúixola i el mapa a la ma per poder-te orientar,

Cap a una direcció clara, el nord.
I sabent que mirant el cel
Només et podrà guiar un estel
Quan la foscor de la nit t'envolta.
Un xic de nostàlgia queda pel camí,
Al saber que ja no pots retrocedir.
N obstant tu segueixes cap el cim ...
Trampejant tempestes, boires i nuvolades
Amb el pes a l'esquena, d'una entitat, camines
per valls i muntanyes buscant les clarianes.

ANYS d'una tasca incansable i ben realitzada
d'un càrrec fet a mida
per a una persona senzilla i dedicada
a allò que s'estima.

De sobte quan has fet el cim te n'adones que...
Es ple de serralades i que la ruta no s'acaba.

Perquè segueixes el camí amb constància,
Respons a les inquietuds dels qui t'envolten,
Ets l'experiència personificada.
Sols volem animar-te,
I també volem dedicar-te aquest petit homenatge
D'una manera senzilla però pensada i feta amb il·lusió
En agraïment i reconeixement d'aquesta llarga caminada.
No es gens fàcil fer el que tu has fet.
Tan de bo, algú de nosaltres, fos capaç de fer la meitat
del teu llarg camí.

Mònica Armengol

El emblema de Arala

Para San Juan, Montse y Pepo decidimos salir de Barcelona y huir del calor. Hacia bastante tiempo que no lo hacíamos, nos dirigimos a Euskadi, a una casa rural de la que unos amigos nos habían informado, como siempre haciendo la reserva a última hora, por suerte nos comunicaron que teníamos plaza.

Buscando información de los alrededores del pueblo de Amezketa, al que pertenece la “baserria”, (caserío) Haundikoa, se encuentra en las faldas de la sierra de Aralar, mas concretamente en la base de un mítico pico y que su espectacular perfil hace una cita obligada de la montaña vasca: Txindoki.

El domingo 22 de junio salgo temprano, dejo a Montse durmiendo, tengo ganas de hacer una caminata, ya hace bastante tiempo que no he salido y me decido a subir el Txindoki o Larrunari, que es su nombre original, aunque es más popular el primero, otorgado por los pastores de Aralar, y que era el nombre de una borda que existía a sus pies.

Es un monolito rocoso visible a decenas de kilómetros en el Goierri guipuzcoano. Pese a la aparente inaccesibilidad que tiene su forma de pirámide, la ascensión por la ruta normal desde la ermita de Larraitz y el collado de Egural no ofrece problemas, pero sus duras

rampas, y sobre todo, en la pirámide cimera. El esfuerzo, porque es de verdad, merece la pena por las vista que ofrece desde la cumbre.

La subida empieza en la ermita de Larraitz, en una amplia pista que de momento es bastante suave, después de unos quince minutos, se toma un camino a la izquierda que asciende de forma mucho más directa ganando altura. Por suerte la montaña hace de parasol, pues siempre queda a la izquierda, sin posibilidad de pérdida el camino me sitúa bajo unos espectaculares murallones que corresponden a la arista oeste, es el escenario de algunas vías de escalada, en

este tramo se encuentra una de las

dos fuentes del recorrido, donde me paro a descansar un poco ya que llevo una hora andando.

El camino, que es cada vez más estrecho y de mayor pendiente, sube zigzagueando por los primeros prados de Aralar, donde se encuentra la borda de Beltzulegi, habitada en verano y donde hacen un queso de cabra artesanalmente. Sigo subiendo a mi paso y llego al collado de Egural, el sol hace poco que lo ha traspasado y apreta, menos mal del viento, que lo apacigua. Delante de mí se levanta el ultimo tramo de la imponente pirámide, sigo subiendo primero por una senda herbosa y después sobre piedra hasta llegar a la, cumbre. Las vistas son fantásticas y hacen olvidar el esfuerzo realizado, de verdad.

La cima del Txindoki está a 1.348 m. y un desnivel de 946 m.

PEPO

Informacions de la FEEC

L'Agrupació Excursionista Muntanya va celebrar el diumenge 8 de juny el seu 40è Ral·li d'Alta Muntanya a les Selves de Lladorre. Amb una molt bona participació de 30 equips es va donar la sortida a les 6 del matí. Cal recordar que s'estrenava una nova manera de fer els ral·lis, consistent en que el temps emprat pels participants no es consideri per la classificació final, sinó només el recorregut efectuat, dins d'un temps de pas pels controls raonable.

Ja fos per aquest motiu o per altres, com la capacitat de convocatòria de l'organització, tenir 30 equips a la sortida es podia considerar un èxit. Malauradament la climatologia no ho va entendre així, i va descarregar una tempesta quan el gruix dels participants estaven entre l'estany i la collada de Becero. Estaven previstos tres cims pel recorregut de categoria d'or, dos cims per argent i un per bronze.

Els cims eren de lliure elecció, és a dir els participants de bronze podien elegir el cim que volguessin, mentre que els d'or estaven obligats a fer-los tots tres.

Quan va descarregar la tempesta tres equips havien aconseguit fer un cim i tres equips estaven superant la cresta que portava al cim del Becero (el de més dificultat tècnica). Amb el fred i la mullena que havien agafat i amb els llamps i pedra que queia, tant els participants, com després els controls, van anar avall, que és el que aconsellava la prudència. Així doncs la organització va considerar que es podia considerar celebrat el ral·li i que calia premiar els equips que s'havien distingit fent cim (considerat com circuit d'or) o superant la grimpada del Becero en aquelles condicions relliscadisses (considerat circuit d'argent).

Aquests equips van ser:

Categoria or:

Xavier Arias Sunyer i Manel Garcia Gómez, del GELADE.

Angel Donoso Rodríguez i Gregorio Gil Pascual, de l'Agrupació Excursionista Muntanya.

Sergi Martínez Cama i Carlos Perez Sánchez, del Niquis.

Categoria argent:

Pedro Pablo Martín Puertos i Sergi Pujalte García, de l'Agrupació Excursionista Muntanya.

Agnés Molina Sánchez i Joan Carles Salvans Seira, del Centre Excursionista de Terrassa.

Cristina Salado Muñoz de l'Unió Excursionista Mestral.

La resta de participants van comptar a la categoria de bronze

Las entidades con ingresos inferiores a 100.000 euros quedan exentas del impuesto

(El Periódico de Catalunya, 17 de juny del 2003)

**ROSA MARÍA SÁNCHEZ
MADRID**

Todos los grupos parlamentarios con representación en el Senado acordaron ayer eximir de la obligación de declarar el impuesto de sociedades a todas las asociaciones sin ánimo de lucro con rentas exentas (el cobro de cuotas) inferiores a 100.000 euros (16,6 millones de pesetas). La medida, según CiU, beneficiará al 70% de las asociaciones, desbordadas por la nueva obligación de presentar, antes del 25 de julio próximo, la declaración del impuesto de sociedades correspondiente al año pasado. Casi en el último momento, el Ministerio de Hacienda, que dirige Cristóbal Montoro, ha aceptado esta medida después de una larga polémica y tras la amplísima demanda de centenares de miles de asociaciones de todo tipo --desde las de vecinos, hasta las de padres, o de jugadores de bolos--, agobiados por la nueva obligación fiscal. Las protestas cuajaron con fuerza en Catalunya, donde más de 40.000 entidades estaban abocadas a la nueva obligación introducida en la ley de acompañamiento a los presupuestos del 2002. Asociaciones de vecinos, municipios, ONG y agrupaciones culturales, sociales y deportivas se han movilizado en Catalunya.